

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

BŘEZEN 2025

Vysvětlení k obrazu najdete v článku z letošní duchovní obnovy farnosti (str. 5).

ÚVODNÍ SLOVO

ZÁZRAČNÝ RYBOLOV NA KAZATELNĚ

Bratři a sestry, před několika málo týdny jsem v nedělní promluvě opět zmínil jeden prvek z výzdoby našeho kostela – reliéf na kazatelně. Dovolím si předložit vám své myšlenky i zde v písemné podobě.

Zamysleme se nad tím, jak je vyobrazení na kazatelně po-
jato, a propojme to se samotným úryvkem evangelia (srov. Lk 5,1–11).

Když si reliéf prohlížíme, vidíme na něm Pána Ježíše, jak sedí na loďce; jeho vztyčená levice napovídá, že vyučuje. Učí své učedníky. Asi nejnápadnější na celém výjevu je gesto apoštolů Petra, který má ruce natažené před sebe dlaněmi vpřed, jako by Ježíše odmítal, protože mu říká: „Pane, odejdi ode mě, neboť jsem člověk hříšný.“ Vyobrazená loď je úplně plná ryb. Když to řeknu trochu nadsazeně: Ježíš a učedníci jsou po kolena v rybách. Ty až přepadávají zpět do jezera. A výjev ještě znázorňuje skupinku několika učedníků, kteří společně pracují na tom, aby ryby vytáhli sítí z moře do lodi.

Co nám to má říct? Proč toto naši předkové vypočetli na kazatelnu?

Víte (i z Hejčinského oka), že jsem se před časem zabýval výjevem, vyobrazeným na kazatelně v Horce. Na ní je krásná barokní malba, zachycující návštěvu Pána Ježíše v domě Marty a Marie. Tam v Horce je snadno srozumitelné, proč právě tento příběh je na kazatelně připomenut. Protože Ježíš říká Martě: „Zabýváš se mnoha věcmi, soustřeď se teď na to jediné opravdu důležité. Jako Marie.“ A o totéž jde, když posloucháme Boží slovo a jeho výklad. O to má jít horeckým farníkům od té doby, kdy tam tak kazatelna je. Aby lidé, kteří do toho kostela přišli a mají ten obraz před očima, aby tedy poslouchali, co jim je z té kazatelny zvěstováno, a nemysleli

(jako Marta) teď chvíli na to, kolik mají starostí, nebo co budou vařit. Ale aby se teď zaměřili na věci Boží.

Ale proč my tady v Hejčíně máme zrovna tento výjev?

Mne na něm nejsilněji upoutává to Petrovo gesto. Přitahuje pozornost jako magnet. A přitom tu hned cítím rozpor. My jsme sem přišli proto, abychom naslouchali Ježíši a byli s ním. Ale zde před sebou vidíme člověka, který Ježíše málem odstrkuje a říká mu: „Pane odejdi ode mě, jsem člověk hříšný.“

Někteří pracujete v nějakých manažerských pozicích, a když to porovnáte s tím, jak si musíte profesionálně počínat při své práci, nebo vůbec my všichni ve společnosti, prostě mimo kostel, ptáme se sami sebe: „Je moudré pověřovat nějakým posláním někoho, kdo by nejraději utekl? Je to správné?“

Když jsem o tom přemýšlel, napadl mě výklad, který mi tyto otázky zodpověděl. Snad není vyumělkovaný. Uvědomil jsem si: vždyť ten Petr mohl úplně snadno odejít, aniž by se někoho doprošoval. Mohl si prostě říct: „Já tady u Ježíše nemám co pohledávat, já jsem člověk hříšný,“ sbalit se a odejít. Ale když Kristu říká: „Pane, odejdi ode mne,“ tak tím dává najevo: „Já bych rád zůstal!“ A Ježíši nabízí: „Ale jestli pro tebe je neúnosné to, jaký jsem a že já bych měl být v tvé blízkosti, tak, Pane, odejdi. Já to pochopím, naprosto to pochopím.“

Takto pojata je nám ta scéna výzvou k pokoře: „Budte pokorní, vy Hejčičané, když posloucháte Boží slovo! Pokořte se před Bohem, uvědomte si, že to je slovo Boží a že vy jste malí a hříšní lidé. A přijměte ho vážně, ne jenom nějak naoko!“ Takovéto – hodně polo-

patické – poučení můžeme z tohoto výjevu vyčíst.

Ale ještě něco jiného je důležité. V Lukášově evangeliu má tento zážrak specifické postavení. Není to

jen jeden z mnoha zázraků, které Ježíš udělal a které nám tedy evangelista zaznamenal. V Lukášově podání tato událost je přede-
dehrou povolání učedníků. Ježíš jim nejdřív dal takto poznat svou
božskou moc i svou péči a svou dobrotu. A bezprostředně potom je
povolává, aby byli jeho učedníky. Takto to líčí jenom Lukáš. U Ma-
touše a Marka najdete pouze krátkou zprávu, že Ježíš jim řekl:
„Pojďte za mnou,“ oni opustili všechno a šli. Ale u Lukáše je to spo-
jeno s tímto zážitkem Ježíšovy dobroty a moci. Z tohoto úhlu po-
hledu nám ten příběh a jeho vyobrazení na kazatelně říkají: „Ježíš
tě volá! Ježíš chce, abys byl jeho učedníkem nebo učednicí. Přijmi
to!“

A toto povolání má trojí rozměr. Tak to naznačuje tento výjev
před našima očima.

Nejdřív to základní poselství: Ježíš je plný moci a dobroty. To
zakusí každý. Ve chvíli, kdy ho Ježíš povolává poprvé, ale za-
kouší to znovu a znovu. Ano, mnohdy prožíváme bolestné udá-
losti a je nám velmi těžko, ale k našemu životu patří i chvíle, kdy
zakoušíme, že ta naše lodička díky Ježíši opravdu přetéká ry-
bami. Že takovou moudrost a takovou lásku a péči, jaké přijímá-
me u Ježíše, nenajdeme nikde jinde.

Ten druhý rozměr našeho povolání je pokora, o které jsme už
mluvili. Tu nám vštěpuje to Petrovo gesto.

A ten třetí rozměr, který bych chtěl, abychom vnímali také,
je společenství. Ti ostatní učedníci společně pracují a my tady
před touto kazatelnou sedíme jako lidé, které Ježíš povolává
k tomu, aby vytvářeli společenství.

Přeji nám, abychom měli oči otevřené pro výjev na naší kaza-
telně. Rozjímejme o něm ve spojitosti s tím, co říká samo Luká-
šovo evangelium. Ať i tímto způsobem k nám Ježíš promlouvá,
učí nás a povzbuzuje.

P. Gorazd

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI HEJČÍN 5. 2. 2025

Co nezaznělo v informacích či nebylo jinak zpracováno:

- Zpěv dětí při nedělní mši svaté (jedenkrát za měsíc) – vítáme tuto aktivitu, fandíme jim.
- „Vánoční tvoření“ malých dětí se velice vydařilo.
- Zvažována postní aktivita pro děti – bude ohlášeno v kostele.
- Noc kostelů (pátek 23. května) – přihlásíme i kapli sv. Izidora.
- Pro potřeby administrátora farnosti a případné využití pastorační radou si připravujeme seznam těch, kdo se starají o určité úkoly ve farnosti.

Ze zápisu vybral Daniel Dehner

S NADĚJÍ NA VELEHRADĚ

Postřehy z DOF 21.–23. 2. 2025 v exercičním domě Stojanov

Tématem letošní duchovní obnovy farnosti měla být *naděje*. Co si představíte, když se řekne naděje? Asi nic. Naděje nám totiž často chybí tak, že ani nevíme, co bychom o ní vlastně řekli. Otec Gorazd nás večer při příjezdu s otcovskou laskavostí varoval, ať se řádně vyspíme, protože jestli někdo bude zítra na přednáškách klímat, bude to špatně. Ale v reálu taková věc příliš nehrozila. To, co nás čekalo, totiž připomínalo ohnivou smršť.

Začalo to už při večerním kázání o svatém Petru Damianim, kdy P. Gorazd předčítal z jeho dopisů: „*Posiluj svou mysl k trpělivosti*

a s veselou myslí očekávej po smutku radost. K této radosti ať tě povznese naděje a ať láska roznítí tvou horlivost, aby náležitě opojená duše zapomněla na to, co trpí zvenčí, a vzplanula a zamířila k tomu, o čem uvnitř rozjímá.“ V sobotu ráno se k nám pak připojili další účastníci, mezi nimi otec Melichar a s napětím očekávaný přednášející, otec Vladimír Záleský. Článek o jeho životě najdete v předchozím čísle Oka. Mně tedy zbývá preferovat o jeho promluvách o naději.

Na začátku nás P. Vladimír upozornil na to, že dobré věci nejsou pro mediální zpravodajství tak přitažlivé jako různé pohromy. Pak se člověku může zdát, že dobro je nedůležité a že ctnosti upadají v zapomnění. Zvláště dnes, v době velkých změn. Zprávy o naději nekřičí a neburcují tak jako věci špatné, přitahují nás snad sedmkrát méně. Možná proto tedy naději často najdeme spíše v tichu, modlitbě a rozjímání. A je to dost důležité. Pokud nevnímáme dobré věci a nepoznáváme svoje obdarování, cítíme se nespokojeni a ošizeni. Přitom i z drobných věcí se lze radovat a učit se děkovat Bohu. Děkováná modlitba byla po celou dobu důležité téma.

Otec Vladimír se často odvolával na encykliku papeže Benedikta XVI. *Spe salvi*, tedy „V naději jsme spaseni“. Proto jsem požá-

dal „pana Googla“, aby mi o ní něco řekl. Dostal jsem odkaz na zajímavé shrnutí: „*Křesťanská naděje je víra zaměřená do budoucnosti. To ale neznamená, že víme, co přesně nás v budoucnu čeká. Spíše je to jistota, že náš život neskončí prázdnotou.*“ V podání otce Vladimíra to ovšem bylo mnohem barevnější. Slyšeli jsme řadu jeho životních zkušeností a ilustrativních příběhů, jako ten o malíři Picassovi, který jednou místo peněz dal žebrákovi svou

skicu (ta je dnes v galerii v Londýně). Žebrák skicu prodal za mnoho peněz a tím se na čas zbavil chudoby. Ne každý z nás sice má dar tak slavně kreslit, ale když najdeme své obdarování a rozhodneme se je využít pro Boží království, můžeme doufat i v sílu Boží – jako svatý Pavel, když psal: „*Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.*“ Jmenuje se to *milost pomáhající*. Výrazem naděje je i žehnání druhým. Přímluvná modlitba za lidi, kteří jsou nám svěřeni, má zvláštní sílu. Bůh čeká na to, aby nás navštívil, stojí a klepe na dveře, které mají kliku jen zevnitř. Klepe, i když ty dveře už jsou někdy zarostlé křovím (*viz obrázek*).

Byli jsme ovšem upozorněni, že život nejde jen tanečním krokem. Naděje je ctností tehdy, když doufá, i když věci jsou beznadějně. Překladatelé Písma často používají slova *víra* a *naděje* jako synonyma. A pokud tato víra či naděje nemá zevšednět, potřebuje se předávat druhým. Jak nás P. Gorazd při nedělní mši upozornil, žítí v naději můžeme druhým hodně

usnadnit tím, že jim projevujeme lásku. Potom už byl jen řízek a cesta domů.

K tomu si připočtete mše svaté, krásnou hudbu a zpěvy, sobotní večer chval, cestu „poutníků naděje“ do baziliky (otec Gorazd zde využil kapli sv. Bernarda k výkladu historie a spirituality cisterciáckého řádu), možnost svátosti smíření a duchovních rozhovorů (děkuji otci Vladimírovi) a také, a možná ze všeho nejvíc, společenství nás, kdo jsme to všechno prožívali. Je až s podivem, jak se to množství věcí podařilo tak pohodově poskládat do jednoho víkendu. K děkovné modlitbě to byl dobrý základ.

Ne každý má dar slavně kreslit, ale talenty jsou i mezi námi. Tak jsme nechali v kronice exercičního domu obrázek a svoje podpisy, jak otec Gorazd vysvětlil, aby se jimi sestry mohly pochlubit, až jednou budeme svatořečeni. Možná i díky modlitbám těch, kdo na nás tento víkend mysleli...

Bohumil Tříška

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

často myslím na děti a mládež. Tak ráda bych jim nabídla četbu, která by je duchovně obohatila a zároveň byla pro ně přitažlivá tak, aby rádi sáhli po klasické knize. Budou jarní prázdniny, třeba by se vám hodilo rodinné čtení.

Jindřich František Bobák

Cesta princezny Orosie z Moravy na konec světa

Tribun EU, 2014, 168 stran

Malé i velké by mohl zaujmout příběh světice Dobroslavy z doby raného křesťanství Velké Moravy. Já jsem se s ním setkala poprvé při cestovatelském povídání, které se uskutečnilo v naší farnosti v minulém roce. Kamarádky se vypravily z České republiky ve šlépějích Dobroslavy do španělských Pyrenejí. Bylo to velmi zajímavé.

Princezna Dobroslava pocházející z českého urozeného rodu – kníže Břetislav byl jejím strýcem a jeho manželka Ludmila (později svatá) její blízkou přítelkyní – se kvůli mučednické smrti stala do dnešních dnů vzpomínanou světicí ve Španělsku. Tam je známa jako sv. Orosie a je patronkou městečka Jaca.

Příběh vhodný pro větší děti asi od 10 let vzhledem k realisticky vykreslenému ukončení života světice.

Toto byl příklad světice pocházející z Čech a uznávané v zahraničí – stejně jako např. Klement M. Hofbauer, který je patronem Vídně. Anebo Emil Kapaun narozený českým rodičům a později uctíváný ve Spojených státech amerických podobně jako sv. Jan Nepomuk Neumann, redemptorista narozený v Prachaticích a působící na misiích ve Filadelfii.

Další titul, určený starší mládeži a dospělým, seznamuje se životy šesti světců, kteří se buď v českých zemích narodili anebo se narodili jinde a zde nějaký čas působili. Velmi silné příběhy vnitřně krásných lidí, se kterými byste se jistě rádi přátelili, kdyby to bylo možné. Ani v ohrožení života neuhnuli od svých křesťanských ideálů. Právě odvaha a pevnost charakteru a víry je jejich společným znakem.

Kolektiv autorů

Ti naši svatí v nebi

A.M.I.M.S., 2024, 118 stran

Z historicky nejstaršího období je zde bl. Hroznata, český šlechtic z 12. století, zakladatel kláštera v Teplé; ze 16. století sv. Edmund Kampián, Angličan, uznávaný profesor oxfordské univerzity, který vyrůstal v anglikánském prostředí, ale vydal se cestou katolické víry. Vstoupil k jezuitům, v Brně prošel noviciátem, následně působil na univerzitě v Praze a opět se vrátil do rodné Anglie s cílem povzbudit katolíky. Další tři řeholnice dovršily své mládí a život v době 2. světové války. Jde o optimistickou bl. Marii Restitutu, rodačku z Brna, fran-tiškátku pečující o nemocné ve Vídni, které je zasvěcen kostel v Lesné (stavba ukončena v roce 2020). Dále o karmelitku sv. Editu Steinovou, původem židovku, která během studií filosofie postupně přijala křesťanskou víru. V roce 1915 po dobu pěti měsíců ošetřovala nemocné v rámci organizace Červený kříž v Hranicích na Moravě. Poslední ze tří řeholnic – ctnostná bl. Paschalis, která jako členka řádu šedých sester alžbětinek, pečovala o staré lidi v Sobotíně. Historicky nejmladším svět-cem této knihy je bl. Titus Zeman, slovenský salesiánský kněz, který v době komunismu převáděl mladé bohoslovce přes hranice země, aby mohli pokračovat ve studiu kněžství v Itálii.

Ve zkratce jsem vám uvedla v této knize velmi dobře zpracované životopisy velkých osobností a krásných lidí...

Někteří farníci prošli v únoru duchovní obnovou na Velehradě, někdo další třeba zrovna nemohl, někdo nenašel odvahu se přidat a jiný by dal raději přednost obnovit svého ducha úplně sám a v samotě. Pro takové by mohla být zajímavá následující knížka. Není však pro každého, vyžaduje poctivé soustředění a disciplínu.

P. Meinrad Gyr

Obnovte se v duchu

Karmelitánské nakladatelství, 1994,

102 stran

Duchovní cvičení sestavené do osmi dnů švýcarským jezuitou P. Meinradem Gyrem. Autor se dlouhodobě věnoval vedení exercicií v duchu sv. Ignáce z Loyoly. P. Gyr doporučuje pobyt na klidném místě, nejlépe v klášteře s možností návštěvy kostela. Cílem tohoto duchovního cvičení je připravit podmínky pro působení Ducha Svatého.

1. den: Bůh mě tady chtěl, dal mi svou jedinečnost a ponechává mi svobodu v jednání.

2. den: Milujte se navzájem, jako já jsem miloval vás, hledej cestu k odpuštění, pros o dar Ducha Svatého a nechej se obdarovat láskou.

3. den: Následuj a důvěřuj, pros o rozlišování správných hodnot ve svém životě, vmaň se z pozemských závislostí a buď Bohu k dispozici.

4. den: Pomoc při hledání svých chybných postojů: Nepodléhám „falešným prorokům“, nejsem na špatné cestě? Co všechno ovlivňuje mou víru?

5. den: Zamyšlení, zda jdu po Bohem připravené cestě; dávám se mu k dispozici?

6. den: Ježíš sestoupil do Jordánu, aby se nechal pokřtít, tj. očistit jako každý člověk, a sestoupil na něj Duch Svatý, pros i ty o naplnění Duchem Svatým.

7. den: Na příkladu Panny Marie se uč správně vidět a přijímat své poslání, každý svým obdarováním může přispět svému společenství v církvi.

8. den: Nejen člověk, ale celé stvoření se má stát jednou velkou chválou Boha.

Důležitý je dodatek knihy s vyjádřeními o postavení a významu Panny Marie v životě křesťana, o pravidlech rozlišování duchů, vysvětlení některých charismat, o smyslu uctívání Eucharistie, několik modliteb.

Vždy je lepší mít vedle sebe duchovního průvodce. Ale i nedokonalá touha bude jistě odměněna.

ÚRYVEK Z KNIHY:

Křesťanská radostná zvěst není tedy v žádném případě pouhé „ty máš, ty musíš, ty nesmíš“, spíše nám chce ukázat něco nového: Boží Duch by rád přebýval v člověku a působil v něm, aby miloval (srovnej Ř 8,9.11; 2 Tm 1,14).

Ve všech náboženstvích totiž je to člověk, který se namáhá a vydává se na cestu, aby dospěl k božskému. Zjevení pravého a živého Boha však nám dává zažít právě opak. Písma Starého a Nového zákona ukazují, jaký je to Bůh, který se sám chápe iniciativy a stále znovu přichází k člověku, ano ještě více se o něj uchází.

Volá Abrahama v Mezopotámii, zve ho, aby šel s ním a nabídl mu společenství života, tzv. smlouvu.

Je to opět Bůh, který v hořícím keři usiluje o Mojžíše a izraelský lid v Egyptě a znovu uzavírá smlouvu na Sinaji.

Bůh je dokonalá láska, a proto to se svým ucházením o člověka myslí vážně, a jestliže s ním uzavřel svazek, nemůže jinak než být věrný. Ne tak člověk.

Přeji vám, abyste se dokázali během postní doby dát k dispozici Duchu Svatému, aby mohl ve vás působit.

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB:

V pondělí 3. března mše svatá nebude. **Slavnost Zvěstování Páně 25. března** připadá letos na úterý, proto v ten den bude mimořádně mše svatá v Hejčíně v 17.30 hodin.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v učebně nad sakristií příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. V pátek 7. března od 20 do 21 hodin bude **večer chval**, stejně tak v pátek 4. dubna. V pátek 21. března od 20.15 hodin bude adorace **prokládána modlitbami za farnost**.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro ověření si, zda setkání bude, a pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Popeleční středa a začátek postní doby připadá letos na středu 5. března. Při mši svaté, která bude v kostele v 17.30 hodin, se bude **udělovat popelec**. Tento den (podobně jako Velký pátek) je **dnem přísného postu**. **Půst zdrženlivosti od masa** zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. března. Další pak ve čtvrtek 3. dubna.

Společná modlitba křížové cesty v hejčínském kostele bude o postních nedělích v 17.30 hodin.

Úklid hejčínského kostela proběhne v úterý 11. března od 16.30 hodin. Děkujeme předem za vaši pomoc.

Ve čtvrtek 13. března je **výroční den zvolení papeže Františka** (2013). Pamatujme na něj a na celou církev v modlitbě.

Mše svatá za všechny dárce na opravu hejčínských varhan bude sloužena v pátek 14. března v 17.30 hodin. Další pak v pondělí 7. dubna v 17.30 hodin.

Farní spoření proběhne v neděli 16. března.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín bude v pondělí 17. března.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 23. března v 10 hodin. Další pak bude 13. dubna.

V neděli 23. března bude při všech bohoslužbách **sbírka** věnována **na pastorační mládež**.

V úterý 25. března je **slavnost Zvěstování Páně**. Zároveň je to **Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti**.

Změna času proběhne letos v neděli 30. března, kdy se **ve 2.00 hodiny posouvá čas ze zimního na letní, tedy o hodinu dopředu na 3.00 hodiny**. Nezapomeňte na to, abyste pak v neděli nepřišli na bohoslužby o hodinu později.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín se uskuteční v pondělí 7. dubna.

Úmysly mši svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2025 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

TERMÍNY DO BUDOUCNA: *Noc kostelů* – pátek 23. května; ***farní voda*** – sobota 31. května; ***první svaté přijímání v Hejčíně*** – neděle 15. června; ***farní guláš*** – neděle 22. června; ***farní příměstský tábor*** – pondělí 28. července až pátek 1. srpna; ***jednodenní duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem*** (přímo ve farnosti) – sobota 18. října.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Ve středu 5. března je letos **Popeleční středa**. Mše svatá v Horce bude proto v tento den a nebude mše svatá v pátek 7. března.

Sbírka v neděli 16. března bude věnována **na pořízení brány do farního dvora**. Pán Bůh vám odplat' vaše dary!

Slavnost sv. Josefa 19. března připadá letos na středu, proto v ten den bude v Horce mše svatá a v pátek 21. března už mše svatá nebude.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 23. března. Další pak bude v neděli 13. dubna.

V neděli 23. března bude **sbírka** věnována **na pastorační mládeže**.

Svatojosefská pobožnost u kaple v Sedlisku bude v neděli 23. března v 15 hodin.

Slavnost Zvěstování Páně 25. března připadá letos na úterý, proto v ten den bude v Horce mše svatá a v pátek 28. března už mše svatá nebude.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 8. dubna.

Informace o vzdálenějších akcích: sobota 17. května – **Den pro farnost**; pátek 23. května – **Noc kostelů**; neděle 8. června – **první svatě přijímání v Horce**; neděle 22. června – **oslava Výročí posvěcení kostela** (a mše svatá zaměřená více na děti).

* * *

KŘELOV:

V neděli 16. března proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

* * *

JINÉ POZVÁNKY:

Zveme srdečně do **loutkového divadla Kašpárkova říše** v neděli 2., 9. a 16. března na povídání *O pejskovi a kočičce*. Začátek vždy v 15 hodin. Těšíme se na vás. Veškeré informace najdete na www.kasparkovarise.webnode.cz.

Postní kapky 2025 (www.postnikapky.cz) mají téma: *Ježíšovo Srdce a poutníci naděje*. Prostřednictvím mobilní aplikace (Android), e-mailu, SMS či webových stránek mohou věřící každý den dostávat krátké inspirace a tak se připravit na svátky Kristova vzkříšení. Letos je iniciativa rozšířena o sledování obsahu formou podcastu.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrílometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9, tel.: 733 102 175,
e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2025.

Příští číslo: 6. dubna 2025, redakční uzávěrka: 26. března 2025.